

Wisa,

A 395

Om Swenska Krigsfångarne i Rysslands Hufwudstad St. Pettersburg.

Börjas: I Petersburg den Stora Stad.
Under Fångenskapen derstädes
Åren, 1808 och 1809,
Författad af

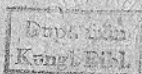
Isac Wångberg

Artillerist wid Kongl. Finnska Artilleriet.

Sjungen som Sinclairs Wisa.
eller som: På lifwets mödosamma Stråk.

Öfse Tryckt hos Carl Gustaf Sundqwist 1810.

I.

I Pettersburg Den Stora Stad,
Der Swenska Fångar ligga
Som lida utaf Ryssar hat,
Snart sagt måst födan tigga;
En 5 Coppek om dagen är,
För knapt till en mans Föda,
Derföre wi snart Samlas lär,
Bland hopen af de döda.

2.

Till Ds kom der en General,
En Präst han med sig hade
Som syntes wara nog Fatal,
Med hårda Ord han sade:
Kessarens willja är nu den,
Ni skall i Ryss tjenst gånga;
En ingen af Er kommer hem,
Som wi har fått till Gånga.

3. Då

3.

Då Swarte Swenskar med en mun:
 Lätt Kejsarn Ds upställa
 Ds Ds nedsläbla uti grund,
 Eller med Skott nedfälla;
 Men wi i Rykker Tienst ej går,
 Som än hör vår Kung nämnas;
 Kan hända innan några år,
 Att denna Falskhet hämnas.

4.

På detta Swar Herr Generaln
 Behagade Befälla:
 Att Under Officer med Corporal,
 Femte Soldater alla
 Skall Hwarje dag på arbet gå,
 Med Största Stränghet drifwas
 Ds Eftersom att ingen må,
 Af Dem så hemma blifwa.

5. Då

Då tog Sin Början hwarje Dag,
 Först 13 Berst att streta
 Och Sedan med båd hugg och slag,
 Gå på och friskt arbeta;
 Då wi om aften war helt trött,
 När wi fått hemåt wandra,
 På hårda Britschen somna Sött,
 Slätt intet Derpå Klandra.

Ja Fienden Bjuder med all Flit,
 De Swenska att bedraga
 Och brukar både twång och nit,
 Allt dem i Krigstjenst taga:
 En del med wåld, en del med Läck,
 Lär han ändock fått Snärja,
 Som redan utan minsta pock,
 Måst Ryfka Janan Swärja.

När wi i Fred hwar en till Sitt,
 Förnöjd och Glad hemfara,
 Då, får De bli wid Ofet sitt,
 Och Dermed nöjde wara;
 Ja De få äta Salt och Bröd,
 Och Nya Sekten heta,
 Beständigt till Sin bleka död,
 Marschera och Arbeta.

Haf tack I redligt Swenske män,
 Som Er ej låtit narra!
 Hys Samma Ståndaktighet än,
 Fast Ryssen på oss Knarrar;
 Låt Oss på dagligt arbet gå,
 Låt Dem Oss och wäldföra;
 Det skall wäl en gång ända få,
 Hwad kan de sen mer göra?

Dersför Kamrater haf godt hopp,
 Annu kan GUD oss hjälpa
 Och hindra Fienden i dess lopp,
 Att vi kan honom Stjelpa:
 Vi kan en af oss piffa Fem,
 Som Swensken förr har vågat
 Och föra alla Ryttar hem,
 Som nu till Finland tågat.

